



**Република Србија**  
**АПЕЛАЦИОНИ**  
**СУД У БЕОГРАДУ**  
**ГжЗ 95/23**  
**23.3.2023. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

**АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ** у већу састављеном од судија Јелене Стевановић, председника већа, Иване Марковић Радојевић и Радмиле Радић, чланова већа, у парничном поступку по тужби тужилаца АА из ..., ..., ББ из ..., Улица ... број ... и ВВ из ..., ... број ..., које све заступа пуномоћник Драгослав Љубичановић, адвокат из Београда, Нушићева улица број 6, против тужених Бојане Јовановић из Београда, новинарке портала Крик, са седиштем на адреси Београд, Макензијева број 46/4/12, Стевана Дојчиновића из Крушевца, одговорног уредника портала Крик са седиштем на адреси Београд, Макензијева број 46/4/12 и против Удружења “Мрежа за истраживање криминала и корупције” Крик са седиштем у Београду, Макензијева број 46/4/12, које све заступа пуномоћник Круна Савовић, адвокат из Београда, Македонска улица број 30, ради утврђења и накнаде нематеријалне штете, одлучујући о жалби тужилаца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 104/20 од 21.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 23.03.2023. године, донео је

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ**, као неоснована, жалба тужилаца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 104/20 од 21.12.2022. године.

**ОДБИЈА СЕ** захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

**Образложење**

Побијаном пресудом, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца, којим су тражили да суд утврди да је објављивањем информација у текстовима под називом “Проблеми у полицији: ... и ... сведоци” од дана ... године, “Кључни сведок против ... 10 година под нападима” од дана 1... године и делу текста “Како функционише ... која штити сведоке сараднике прочитајте у посебној причи” од дана ... године, све објављено путем медија – самосталног електронског издања интернет портала Крик, повређено право на достојанство личности и право на приватност тужилаца, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца, којим су тражили да обавезе суд туженог Стевана Дојчиновића да уклони – обрише објављене записе, текстове под називом “Проблеми у полицији: ... и .. сведоци” од дана ... године, “Кључни сведок против ... 10 година под нападима” од дана ... године и

делу текста “Како функционише ... која штити сведоке сараднике прочитајте у посебној причи” од дана ... године, све објављено путем медија – самосталног електронског издања интернет портала Крик, све у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, а уколико тужени Стеван Дојчиновић поступи противно одлуци суда и не уклони – обрише објављене записе, обавезан је да сваком од тужилаца исплати износ од по 100.000,00 динара, одмах након протеча рока од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде, а под претњом принудног извршења, као неоснован. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да суд забрани туженом Стевану Дојчиновићу поновно објављивање информација које се односе на тужиоце садржане у текстовима под називом “Проблеми у полицији: ... и ... сведоци” од дана ... године, “Кључни сведок против ... 10 година под нападима” од дана ... године и делу текста “Како функционише ... која штити сведоке сараднике прочитајте у посебној причи” од дана ... године, све објављено путем медија – самосталног електронског издања интернет портала Крик, а уколико Стеван Дојчиновић поступи противно одлуци суда и поново објави наведене информације, обавезан је да сваком од тужилаца исплати износ од по 100.000,00 динара у рок од 15 дана од дана поновног објављивања информација, а под претњом принудног извршења, као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца, којим су тражили да суд обавезе тужене да на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части и права личности, због објављивања текста под називом “Кључни сведок против ... 10 година под нападима” од дана ... године и дела текста “Како функционише ... која штити сведоке сараднике прочитајте у посебној причи” од дана ... године, солидарно исплате тужиоцима АА – износ од 250.000,00 динара, ББ из ... – износ од 250.000,00 динара и ВВ из ... – износ од 250.000,00 динара, све са законском затезном каматом, почев од дана 09.04.2020. године, као дана подношења тужбе до коначне исплате, као неоснован. Ставом петим изреке, одбачена је тужба тужилаца у делу којим су тужиоци тражили да суд обавезе тужене да тужиоцима солидарно исплате накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части и права личности настале објављивањем текста “Проблеми у полицији: ... и ... сведоци” од дана ... године. Ставом шестим изреке, није дозвољено субјективно преиначење проширењем тужбе на Павловић Бојану, како је наведено у поднеску тужилаца од 14.09.2020. године. Ставом седмим изреке, обавезани су тужиоци да туженима солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 193.900,00 динара са затезном каматом, почев од дана наступања извршности пресуде, па до исплате.

Против наведене пресуде благовремено су жалбу изјавили тужиоци, побијајући је у целости из свих рзалога предвиђених одредбом чл.373 став 1 ЗПП-а.

Трошкове другостепеног поступка су тражили и определили.

Апелациони суд у Београду је испитао првостепену пресуду у границама законских овлашћења прописаних одредбом чланом 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр.72/11, 55/14, 87/18 и 18/20) и оценио да жалба тужилаца није основана.

Приликом доношења побијане пресуде нису учињене битне повреде одредаба

парничног поступка из члана 374 став 2 тачке 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП-а, на које повреде овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда, на порталу [www.krik.rs](http://www.krik.rs) дана ... године под називом “Проблеми у полицији: ... и ... сведоци”, објављен је текст чији је аутор тужена Бојана Јовановић. Овај аутор текста је информације које су објављене у тексту сазнала из службених белешки достављених од стране запослених у Јединици за заштиту МУП РС, која обезбеђује .... Службене белешке садрже жалбе запослених у Јединици заштите у односу на третман надређених према овим запосленима у јединици, као и указивање на незаконитости у раду Јединице за заштиту. Исте белешке, претходно су достављане и Сектору унутрашње контроле МУП-а, с тим да су запослени овом аутору текста пренели своју скепсу у погледу њихових очекивања од поступања сектора унутрашње контроле по њиховим примедбама и објаснили да је то разлог обраћања њој као новинарки. Новинарка Бојана Јовановић се, ради провере истинитости садржине службених белешки, прво обратила Сектору унутрашње контроле МУП-а, који су одбили да јој доставе информације, да би се затим обратила тужиоцима, који су новинарку обавестили да им је потребна дозвола министарства за давање изјава, због чега се новинарка обратила МУП-у за дозволу односно одобрење тужиоцима да могу да дају изјаве за медије, али није добила одговор. Чињенице које су се тичале догађаја, контаката и поступања, новинарка је пре објављивања текста проверила те је констатовала да су неке од наведених информација већ објављене у другим медијима, а неке од њих наведене на суђењима у којима су учествовали ...-сведоци, док су информације проверене и разговорима са лицима која су сачинила службене белешке и са лицима која нису радила у МУП. Након извршене провере аутентичности документације, објављен је текст дана ... године, у којем је наведено да су информације објављене у тексту описане у службеним белешкама, које су саставили припадници Јединице за заштиту, те је написано да су се полицајци Јединице за заштиту која обезбеђује ..., жалили у марту 2019. године Сектору унутрашње контроле да њихови шефови крше закон, тако што неким сведоцима дозвољавају да се виђају са ..., да друге својим немаром доводе у опасност, као и да цензуришу проблематичне податке из званичних докумената. У белешкама је описано поступање сведока ... у погледу сусрета са познаницима ..., путовањима у иностранство и поступање шефова Јединице за заштиту у погледу оваквог поступања. Такође је наведено да су ови догађаји сви описани у службеним белешкама, које су достављене Сектору унутрашње контроле, те да није познато да ли је поводом ових белешки нешто и предузето, као и да одговор овог сектора није дат на питања која су му постављена од стране Крика. У самом тексту је наведено и да су овде тужиоци, као ... јединице, који се помињу у белешкама, контактирани пре објављивања текста, те је унето и њихово изјашњење да не могу да разговарају без одобрења Министарства унутрашњих послова. Такође текст садржи и наводе о нападу на имовину .... године и поступања Јединице за заштиту у том случају. Име тужиоца ББ наведено је у делу текста у ком је написано да се ... пожалио полицајцима ..., када му је прећено телефоном, рекавши да нема сврхе да то пријави ... одељења ББ, јер “зна да он ништа неће урадити”, али да је на наговор полицајца ..., ипак позвао ББ од кога је добио одговор какав је и очекивао. “На ... предлог да се састану и обаве разговор о поменутих претњама, ББ је одговорио да ако се баш уплашио, он може да га одведе на разговор код ... Јединице за заштиту ..., а уколико није – да сачека да се он врати са годишњег одмора (пошто баш тог дана креће на одмор), па ће то “завршити””. У тексту је писано и да службене белешке садрже

наводе о цензурама извештаја у Јединици за заштиту, тако што је наведено да је тужилац ВВ, иако је сазнао да се лице са потернице возило службеним возилом МУП под пратњом, а у вези са сусретом са ..., наредио је да се ово лице не пријављује и да се не поступа према њему и да се не уноси у извештај као податак. Такође, у делу текста је наведено да су шефови тражили на увид изјаве, које полицајци дају припадницима унутрашње контроле, те да би у случају супротстављања овом захтеву, дошло до претњи и малтретирања, као и да се због тога посебно наљутио ...за тактику ВВ. У јануару те године, како је наведено, ВВ је седморици полицајаца за које је сумњао да су га пријавили Унутрашњој контроли, претећи поручио да су њихови напори узалудни, да му не могу ништа и да га је баш брига, да могу да пишу та писамца колико хоће.

Након објављивања наведеног текста, Министарство унутрашњих послова је објавило саопштење – изјаву ГГ, ... Сектора унутрашње контроле Министарства унутрашњих послова дана .... године заведеног под бројем 378/19 у којем је јавност обавештена да су Сектору унутрашње контроле достављене анонимне притужбе на рад тројице руководиоца у Јединици за заштиту. Наведено је и то да је сектор поступао по свим притужбама, које се махом односе на односе између запослених и старешина у овој јединици, те да је у два случаја одлучено, од чега је у једном случају покренут дисциплински прекршај због лаке повреде службене дужности, док су у другом случају притужбе одбачене као неосноване. Такође у наведеном у изјашњењу је констатовано да су у преостала три случаја - провере у току. Након објављивања текста од .... године, тужиоци нису тражили објављивање демантија или исправке.

Дана .. године објављен је текст на порталу [www.krik.rs](http://www.krik.rs), аутора Бојане Павловић, под насловом “Кључни сведок против ... 10 година под нападима”. У тексту је тема нови напад на сведока сарадника ... и то напад на његову имовину – ... Писано је и о претходним нападима на његову имовину и члана породице, као и о незаинтересованости ... Јединице за заштиту, која пази на ... да штите његову имовину. Написано је и то да је раније Крик открио да су припадници полицијске јединице, која треба да штити ..., већ раније упозоравали да њихови надређени нису много забринути због ових напада. У тексту од ... године нису наведена имена тужилаца, а на крају текста стоји напомена “Како функционише ... која штити сведоке сараднике прочитајте у посебној причи”, што представља линк ка тексту објављеном дана ... године. Након објављивања текста од ... године, тужиоци нису тражили објављивање демантија.

На овако потпуно и правилно утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд применио материјално право, садржано у одредбама Закона о јавном информисању и медијима - ЗЈИМ (“Сл.гласник РС” бр.83/2014, 58/2015, 12/2016 (аутентично тумачење)) и то садржано у одредбама чл.8, 9 став 1, 15 став 1 тачка 1, 79, 80 став 1, 101, 112 став 1, 114, 117 ЗЈИМ, као и одредбу чл.46 став 1 Устава Републике Србије, као и члана 10 став 1 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, када је нашао да тужиоци неосновано траже да суд утврди да је објављивањем информација у текстовима ближе наведеним у изреци првостепене пресуде од ... године и од ... године, путем медија – самосталног електронског издања интернет портала Крик, повређено право на достојанство личности и право на приватност тужилаца, те када је одбио захтев према туженом Стевану Дојчиновићу, као главном уреднику, којим је тражено да се обавезе да уклони – обрише објављене записе, односно када је одбио да забрани туженом Стевану Дојчиновићу, као главном

уреднику, поновно објављивање информација које се односе на тужиоце садржине у истим текстовима, те одбио захтев тужилаца за накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части и права личности тужилаца због објављивања текста под називом “Кључни сведок против ... 10 година под нападима” од дана ... године и дела текста “Како функционише ... која штити сведоке сараднике прочитајте у посебној причи” од истог датума, тако што би солидарно били у обавези да исплате тужиоцима износ од по 250.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана 09.04.2020. године, као подношења тужбе. За овакве одлуке првостепени суд је дао јасне и довољне разлоге, које у свему прихвата и овај суд, као другостепени и упућује на исте применом одредбе чл.396 став 2 ЗПП-а.

Правилна је и одлука првостепеног суда садржана у ставу петом изреке побијане пресуде, којим је одбачена тужба тужилаца у делу којим су тражили да суд обавезе тужене да им на име нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због повреде угледа, части и права личности, настале објављивањем текста под називом “Проблеми у полицији: ... и ... сведоци” од дана ... године, применом одредбе чл.112 став 2 Закона о јавном информисању и медијима, пошто је закључио да тужба поднета након преклузивног рока од 6 месеци је неблаговремена, те је применом одредбе чл.294 став 1 тачка 2 Закона о парничном поступку тужбу одбацио. Ово, имајући у виду да је тужба за накнаду штете у вези са текстом објављеним ... године поднета дана 09.04.2020. године, након истека рока од 6 месеци предвиђеног одредбом чл.118 Закона о јавном информисању и медијима, због чега је и у том делу потврђена одлука првостепеног суда.

Правилно је, при томе, првостепени суд закључио да чињеница да је у тексту објављеном дана ... године постављен линк обележен црвеним словима, како би се лако уочио наслов “Како функционише ... која штити сведоке сараднике прочитајте у посебној причи”, а која води ка тексту од дана ... године не утиче на правилност закључка о неблаговремености тужбе у погледу захтева за накнаду штете по основу садржине текста објављеног дана ... године на који упућује овај линк.

Упућивање на садржај који је објављен на страници истог сајта или неког другог сајта не представља ново објављивање, зато што не представља објављивање нових информација, већ упућивање или позивање на постојећи садржај претходно објављен у електронској форми, који је био доступан од тренутка објављивања претрагом на интернету, док овај линк заправо представља упућивање читаоца на други садржај, чиме се не преузима одговорност за истинитост раније објављене информације, већ је за информације објављене на упућеном сајту одговорно искључиво лице које је ту информацију објавило и то од тренутка када је садржај објављен, како то правилно закључује првостепени суд.

Следом наведеног, правилно је и одбијен тужбени захтев тужилаца за накнаду штете због душевних болова услед повреда права личности тужилаца према туженој Бојани Јовановић, јер је несумњиво током првостепеног поступка утврђено да је ова новинарка ауторка текста од ... године, али не и ауторка текста од ... године.

Правилно је првостепени суд утврдио да су у тексту објављеном дана ... године објављене информације које су лезионо способне, које могу повредити част и углед

тужилаца, да су у наведеном тексту имена тужилаца објављена и да су означени као шефови који су поступали на начин описан у тексту тражећи на увид изјаве поводом пријава Сектора унутрашње контроле од стране запослених у МУП, претили подносиоцима службених белешки, као и тражили да се битне чињенице које се тичу сведока ... не уносе у извештаје, те да нису реаговали поводом спорних сусрета сведока ... са трећим лицима и претњи упућених телефоном у јавности, те да се због свих напред наведених информација могао створити негативан став према тужиоцима, јер се садржином текста упућује на закључак о несавесном и неправилном раду, незаконитом раду тужилаца у оквиру Јединице за заштиту ...

Истовремено, правилно је првостепени суд оценио и да садржина текста, односно наведене информације представљају тему о којој јавност има оправдан интерес да сазна, те да се ради о информацијама од јавног интереса, јер се ради о питањима која се односе на рад лица запослених у Министарству унутрашњих послова, а не односе се на приватни живот наведених лица. Правилно је првостепени суд нашао да постоји оправдан интерес да јавност буде упозната са правилношћу рада овог државног органа у погледу степена безбедности ...сведока за коју одговарају ова лица. У конкретном случају правилно је првостепени суд проценио да објављивање наведене информације служи остварењу јавног интереса, који претеже над интересом тужилаца на заштиту њихове части и угледа и права личности, који интерес није могао да се оствари и без објављивања наведене информације на начин којим би се право субјекта информације мање повредило. У наведеном смислу, објављивање наведене информације представља пропорционално средство за остварење оправданог циља, упознавања јавности са правилношћу рада државног органа који се бави заштитом безбедности ... сведока у кривичним поступцима. Наведене тврдње нису биле усмерене на личност, нити су представљале напад на личност тужилаца, него на оно што су говорили или радили у оквиру рада у државном органу.

Наведени закључак је у складу са правним стандардима установљеним у пресудама ЕСЈП (*Thorgeir Thorgeirson v. Iceland*, 25.06.1992. године став 65. *Oberschlick v. Austria (No.2)* 01.07.1997. године, став 26., *De Haas and Gijssels v. Belgium* 24.02.1997. године, став 47.).

Правилно је, потом, првостепени суд извео закључак да објавом текста од ... године, није дошло до повреде угледа, части и права личности тужилаца, зато што тужиоци нису били предмет извештавања у овом тексту, нити су учињени препознатљивим, те је следом наведеног и правилно одбијен тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете на име повреде части, угледа и права личности тужилаца, као у ставу четвртог изреке побијане пресуде у односу на тужене одговорног уредника медија Стевана Дојчиновића и Удружења мреже за истраживање криминала и корупције, као издавача, док је правилно првостепени суд оценио основаним приговор недостатка пасивне легитимације за накнаду штете према туженој Бојани Јовановић имајући у виду да је током поступка утврђено да она није аутор текста објављеног дана ... године на интернет порталу медија Крик. У вези са наведеним, правилан је закључак првостепеног суда да тужиоци нису доказали да је дошло до повреде права на достојанство личности, права на аутентичност, односно права на приватност објављивањем информација у текстовима објављеним ... и ... године, те следом

наведеног и одбијен захтев тужилаца за уклањање објављених садржаја и за забрану поновног објављивања садржаја предметних текстова према туженом Стевану Дојчиновићу, као одговорном уреднику медија.

Неосновано се наводима жалбе указује на битну повреду парничног поступка из чл.374 став 1 у вези са одредбом чл.4 став 2 Закона о парничном поступку, наводећи да је првостепени суд био дужан да искључи јавност са позивањем на одредбу чл.6 став 2 Закона о Програму заштите учесника у кривичном поступку (“Службени гласник РС” број 85/2005), којом је предвиђено да су подаци у вези са Програмом заштите поверљиви и представљају службену тајну, те да осим службених лица ове податке не могу саопштавати ни друга лица, којима подаци постану доступни, као и да је службено лице дужно да друго лице обавести да ови подаци представљају тајну.

Ово стога што је правилно првостепени суд закључио да током поступка тужиоци нису доставили, нити предложили доказе на шта су, сходно одредби чл.231 Закона о парничном поступку били дужни, на основу којих би суд утврдио да су службене белешке, на основу којих је сачињен текст објављен дана ... године тајни документ, односно да представља тајни податак, сходно одредби члана 1 Закона о тајности података (“Службени гласник РС” бр.104/2009), као и да је тајност ових службених белешки као такву, одредило овлашћено лице предвиђено одредбом члана 9 истог закона, те да је овај документ означен степеном тајности.

Правилно је првостепени суд одлучио када је нашао да не постоје разлози предвиђени одредбом чл.322 Закона о парничном поступку (заштита интереса националне безбедности, јавног реда и морала у демократском друштву, као и заштита интереса малолетника или приватности учесника у поступку) за искључење јавности расправе у парничном поступку, имајући у виду да предмет расправе нису биле околности које се односе било на националну безбедност, јавни ред и морал, нити је било расправе о чињеницама које су захтевале заштиту приватности тужилаца и тужених, нити се расправљало о поверљивим информацијама и законом заштићеним подацима. Предмет расправе је садржина текстова који су јавно објављени, као и последице које су ове објаве евентуално имале на тужиоце. При томе обавезе из чл.6 Закона о Програму заштите учесника у кривичном поступку тичу се првенствено државних органа и службених лица која обезбеђују и пружају заштиту учесника у кривичном поступку и односе се на податке у вези са Програмом заштите који су значајни за реализацију заштите учесника у кривичном поступку, док су предмет службених белешки заправо радње тужилаца које су запослени МУП указивали као неправилности приликом предузимања радњи заштите учесника у кривичном поступку Служби унутрашње контроле за које током поступка није утврђено да представљају службену тајну.

Неосновано се наводима жалбе указује да је првостепени суд извео погрешан закључак о томе да су тужени поступали у складу са начелом новинарске пажње из чл.9 Закона о јавном информисању и медијима и у складу са Кодексом новинарске етике приликом објављивања садржине текста од ... године, као и да је објављивање текста имало за циљ скретање пажње јавности на питања од јавног значаја без намере да се тужиоцима причини штета повредом њихове части и угледа, те да би следом наведеног, утврђењем да су тужени повредили част и углед тужилаца, односно

обавезивање тужених на накнаду штете, представљало ограничење слободе изражавања, које није неопходно у демократском друштву.

Супротно наводима жалбе, и овај суд, као другостепени је становишта да су тужени, приликом објављивања текста поступали са дужном новинарском пажњом, тако што је садржина “службених белешки” које садрже пријаве Служби унутрашње контроле запослених у МУП на правилност рада шефова, јединици која штити безбедност сведока ..., проверавана у разговору са подносиоцима пријаве, контактирањем тужилаца и обраћањем МУП-у у циљу добијања одобрења тужиоцима да се изјасне о садржини пријава, те у тексту указивано да се ради о садржини белешки које су проверљиве, а потом је ауторка текста упоредила те податке са подацима који су изнети у самом кривичном поступку против ... у којем је ... сведок ... износио околности у вези са нападима на његову имовину, а који се описују и у самим белешкама. Осим тога, изјашњење Сектора за унутрашњу контролу, које је објављено одмах након објављивања текста од ... године, потврђује наводе из објављеног текста да су постојале пријаве за неправилан рад ... Јединице за заштиту МУП РС, што све указује да су новинари приликом објављивања текста, односно претходно посветили дужну новинарску пажњу у провери истинитости навода садржаних у службеним белешкама, те имали разлога да верују да је оно што објављују истинито.

Ово посебно имајући у виду да правило о терету доказа и ризику недоказаности, а тиме и ризику изложености правним последицама објављивања не важе када је реч о информацији којима масмедији извршавају своју јавну улогу, те у тој ситуацији, иако је информација таква да је лезионо способна (способна да повреди част и углед субјекта информације), субјект информације препознатљив и лично погођен, ипак терет доказа о истинитости није на масмедију, него је на субјекту информације терет доказа о неистинитости.

Разлог обртања терета доказа лежи у бојазни да би примена општег правила о терету доказа осујетила или знатно отежала да медији остварују свој јавни задатак, те да ако би исувише лако могли бити изложени правним последицама које се огледају пре свега у дужности накнаде штете, пречесто би се уздржавали од објављивања информација, ако не располажу довољним доказима за истинитост информација, од чега би онда трпела јавност, односно интерес јавности да зна. Треба имати у виду да новинарска пажња варира од случаја до случаја, а мера дужне пажње зависи од околности, односно од прилика које постоје у вези са конкретном информацијом, те ако се ни са дужном пажњом није могло претходно утврдити да је предмет објављивања неистинит, објављивање је допуштено без обзира што је тврдња лезионо способна. Претходна провера са дужном пажњом не значи да је допуштено објавити информацију само у ситуацији када је новинар стекао потпуно уверење о њеној истинитости, јер се и информације у погледу којих је остала сумња да ли су истините, могу објавити, када постоји оправдани интерес за њихово објављивање, с тим што постоји обавеза да се укаже јавности на ту сумњу. Аутор текста је у објави од ... године јасно указао да преноси наводе из белешки у које је имао увид, указујући током читавог текста да се ради о наводима запослених у МУП РС, а не износећи сопствене тврдње о радњама које се описују у пријавама запослених.

На правилност побијане пресуде нису од утицаја ни жалбени наводи којима се

указује да је погрешан закључак првостепеног суда у погледу околности да је текст објављен дана ... године заправо информација која има тему напад на имовину сведока ...у којем се помиње и поступање... Јединице за заштиту сведока..., али без именовања тужилаца, те да сходно наведеном тужиоци нису учињени препознатљивим, као субјект информације, јер осим тужилаца постоје и други руководиоци у Јединици за заштиту, те тужиоци нису учињени препознатљивим у овом тексту, указујући на околност да је сасвим сигурно ко је прочитао наведени текст, ишао и на линк на који је упућивао овај текст, у којем се и помињу имена тужилаца, имајући у виду да је правилно првостепени суд закључио да се у погледу текста на који линк упућује, имају применити одредбе из чл.118 Закона о јавном информисању и медијима у року у којем су тужиоци могли да траже накнаду штете због повреде права личности, а што у законом предвиђеном року нису учинили, као и да се не ради о саставном делу овог текста, већ о раније објављеном тексту.

На правилност побијане одлуке нису од утицаја ни жалбени наводи којима се напада слободна оцена доказа од стране првостепеног суда и тумачи садржина исказа тужене Бојане Јовановић, те сведока ..., као и туженог Стевана Дојчиновића, с обзиром да је првостепени суд детаљно ценио и образложио дате исказе.

На правилност утврђеног чињеничног стања није од утицаја ни жалбени навод да је аутор текста био у обавези да се, у складу са Законом о приступу информацијама од јавног значаја, обрати Министарству унутрашњих послова, изневши тврдњу да то није учинио, јер та чињеница не би ни била од утицаја на другачију одлуку у овој правној ствари, како задатак новинара није да утврђује истинитост, односно неистинитост чињеница, већ да, поступајући са дужном пажњом, приликом провере информација, укаже јавности на одређене проблеме који постоје, а посебно критички извештава о раду органа власти, а у конкретном случају о пропустима у раду означеног министарства. Тужена новинарка је тражила од министарства дозволу која ће ослободити овде тужиоце обавезе уздржавања од давања изјава у јавности, у вези са чиме није добила никакав одговор, као што није добила одговор ни од Службе унутрашње контроле МУП РС, а кривица за то се не може ставити на терет туженима, нити новинарки која је дала могућност министарству да образложи своје поступање, па самим тим и потврди или демантује аутентичност поднетих пријава.

На правилност побијане пресуде нису од утицаја ни докази који се достављају у прилогу жалбе, имајући у виду да не доприносе разјашњену чињеница од значаја за одлуку о тужбеном захтеву, јер представљају поступање тужених након што су успели у првостепеном поступку и извештавања о току поступка, које ни на који начин не утиче на правилност првостепене пресуде.

Приликом доношења одлуке о основаности изјављене жалбе, односно законитости и правилности побијане пресуде, другостепени суд је имао у виду и остале наводе које су тужиоци истицали у жалби, али их није посебно образлагао на основу овлашћења из члана 396 став 1 ЗПП-а, јер не могу довести до другачије, по тужиоце, повољније одлуке у овој правној ствари.

Потврђена је и одлука о трошковима поступка, јер је донета правилном применом одредбе члана 153 и 154 ЗПП-а, као и Тарифе о наградама и накнадама

трошкова за рад адвоката, важећој у време доношења одлуке, као и Таксене тарифе важеће у време настанка таксене обавезе.

Имајући у виду све наведено, одлучено је као у ставу првом изреке на основу одредбе члана 390 и 401 тачка 2 ЗПП-а.

Одлука у ставу другом изреке донета је применом одредбе чл.165 у вези са чл.153 ЗПП-а, јер тужиоци нису успели у поступку по жалби.

**Председник већа-судија  
Јелена Стевановић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Јасмина Ђокић